

Արժ. Խմբագիր Ախոնի:

Այս օրերս հացանձիքես ազդպային ցաւալի ըստ
քը առնելով սիրոս կարեւէր խոցուեցաւ, վասնորոյ
հետեւեալ յօգուածը կուզարկեմ Զեր արժանա-
պատութեան, ինդրելով որ պատահան Արօնիդ
մէջ անոր տեղ մը շնորհէլու բարեհամիք.

Լուր կ'առնոււմք թէ մօտ ժամա-
նակներս Աշեսիայի մէր ազգայնոց մէջ
կուիւ մը տեղի ունենալով, անոնցմէ
մէծ մաս մը զայրանալովիւր վերայ ե-
զած բանաբարութեան՝ դիմած է ՚ի
պատսկաննութիւն, և սորա պատճա-
ռըն ալ կ'իմասնամք թէ որչափ որ տե-
ղայն ագէտ իշխաններուն ոմանց ան-
խոհեմութենէն, առաւել ևս առաջ.
նորդական փախանարդ Օչչյթունցի գի-
նեմոլ Դաւիթմ վարդապետի անպիտա-
նութենէ յոտաջ եկած է: Յիբաւի
ցաւալի են այսպիսի գէպբէր, ողք
ատեն ատեն տեղի կ'ունենան մէր
ազգի մէջ, և ասանկ ըստ մը լսել եւ
անապրեր մինու կը նշանակէ անըլոյ
ըլլալ ազգութեան վնտառն որ սրա-
տի չի բերեր հայութեան: Այս լու-
րն մինչեւ ցարդ ՚ի հարիէ հասած
պիտի ըլլայ ՚ի Պատրիաբքարան եւս,
ըլլայ նա ի՞նչ պատճառաւ փախանակ
սցին խռովութեանց ազրիւրը փրկու-
ութով առաջն առնելու անապրեր
կը կենաց բոլորավին, չենք գիտեր լսու,
ասոր պատճառն իսմանհոգութիւնն
է և կամ կարեւորութիւն չխտալ, ո՞ն
ալ ըլլայ անշուշտ պատիւ չի բերեր
Պատրիաբքարանին, քանի որ այսօր ազ-
գայնոց կառավարութեան հոգը իրեն
յանձնուած է, սայն փոքր ազգարա-
րութեամք Պատրիաբքարանի ուշա-
դրութիւնը հրաւիրելով Աշեսիայ վե-
րայ, անցնիք մէնք մէր խնդրայն:

Այս առաջն անգամը չէ որ Ա-
շեսիայ մէջ կրօնափախութիւն տեղի
կունենայ, շատերուն ծանօթ է դու-

ցէ որ Աշեսիայի խեղճ ժողովուրդն
գրեթէ տասը տարիէ ՚ի վեր է որ
հանդիսաւ և խաղաղ վիճակ մը չէ ու-
նեցէր, ոյլ միշտ առաջնորդական և
ազգային ոյլ և այլ խնդրաց յուզմանը
ալէ կոծեալ նսւռու մը ուէս կը տատա-
նի և կը տարութերի, և պատահած է
քանի անդամ ալ որ, կրից փոթորկի-
ներն սասափիկ զայրանալով՝ ագէտ
խեղճ ժողովուրդն զիմած է կամ ՚ի
պապականնութիւն և կամ ՚ի բողքա-
կանաւթիւն, կարծելով խեղճն թէ
անդ հանգիստ վիճակ և անդորր կա-
ցութիւն պիտի գտնէ, և ոյն անխո-
հեմութեանց հետեւանդը որչափ որ
վնասակար եղած է մէր ազգի համար,
այնչափ ալ շահաւետ եղած է պատա-
կանոց կամ բողքականացնկատմամբ,
որնք արդէն միգապատ աւուրց
սպասող գայլերու պէս այսպիսի պա-
րագաներու կապատեն որ պղտոր ըրոց
մէջ ձուին որսան և կը տեսնենք որ ՚ի
զուր չէ եղած իրենց ջանքն, քանզի
այսօր երեք հարփեր տունի չափ հայ
բողքական կը գտնուի Աշեսիայ
և աննցմէ քիչ պակաս պապական: Ալ
տեսնենք որ մէր անհոգութիւնն ու-
ժողովրդոց ագիտութիւնը, ձեռլն-
տու են նոց ո յառաջտիմութեանը,
ամենէն աւելի ցուսին և քատմնելն
այնէ որ այսպիսի կրօնափախութեանց
գէպբէրու մէջ շորունակ տեսնուած
է ոգէտ կը բերի մը ձեռքը, որ ան-
խոհճաբար առ ոսն հարկանելով խեղճ
ժողովրդի օդուան ու արդար իրա-
ւունքը, ցանած է նորա մէջ հակա-
ռակութեան և ատելութեան որումը,
նոցա շարացար վեասովք իւր շահասի-
րութեան ու փառափերութեան տեն-
չը յագեցնելու համար, ինչպէս որ
սյս անդամ ալ վերայիշեալ գէյթունցի
կաղ Դաւիթմ վարդապետն իւր շահը
գերազանց զասելով քան զմօղալը

զին օդուտը , գերի կը գտանայ տեղոցի քանի մը երեւելեաց և իրբեւ ստրուկ , վաստ գործիք լինելով նոյս կամաց , արգելք եւ խափանարար կը գառնայ պարզ և միամիտ հասարակ ժողովրդի օրինաւոր փափաքանացը արգիլելով զանոնք իրենց յառաջադիքի մական ընթացքին և ահա ժողովուրդ դըն իւր իրաւանց բռնաբարութենէն յուղեալ կը դիմէ կրօնափոխութեան , հնաւ աւելի աղատութիւն և իւր յառաջադիմական ըղձից կատարմանը անարդելասպարեզ գտնելու . տգէտ որոշումն և անխոհէմ ձեռնորկութիւն .

Հայց այս Բ'նչ մեծ հակասութիւն է տեսնել վարդապետ կամ Հովիլ մը , որ փոխանակ ժողովելու կը ցրուէ իւր ժողովուրդը և փոխանակ իւր անձը նորա սիրուն նուիրելու , իւր յասի կրից կը զահէ զնա : Բ'նդ նմին տեսնել ժողովուրդը մը որ իւր պատկառէ կը հարց նուիրական աւանդը , այն է եկեղեցին ու կրօնքը փոխանակ արեամբ չսփի պաշտպանելու իւր փառաւոր նախնեաց պէս , զայն շատ շուտ և գիւրագնի կը վաճառէ ձախող վլէմինդրութեամբ , և ահա այս իրարու դէմ ընդդէմ հակասութիւնը պըն պատճառ իւտան մեզ , մուածել քիչ մը , թէ Բ'նչ է այս անկարգութեանց եւ տակն ու վրայութեանց պատճառն :

Աթէ ժողովուրդի ձայնին լսենք , նա իւր բոլը չարեաց ու վնասուց պատճառ կը ցուցնէ իւր առաջնորդը , ըսելով թէ նա փառասէր , շահամոլ մարմնապաշտ և գինեմոլ է , պարտազանց եւ ժողովուրդեան կամ ազգին վնասակար է , և այլն և այլն : Իսկ եթէ առաջնորդին ձայնին ականջ տանք նա զժողովուրդը կամբաստանէ իր միակ պատճառ բոլը չարեաց . թէ նա ագէտ , անսկզբունք , յեզյեղուկ

ապերախտ , անխոհէմ է և արժանիք չը ճանաչեր . իւր աշխատաւ որը չի վարձատրեր , լսւը վատէն չէ կարող որոշել , և այլ շատ բարութներու կուտակութեամբ : Վաղէս թէ մէկն և թէ միւսն , թէրութեանց ամեն ծանրութիւնները մէկ կողման վերայ ձըգելալ , իրեւք զիրենք բոլը վիլլին անբասիր կը հանեն եղած վնասներէն , մինչդեռ վնասը միշտ երկուսին գործալցութեամբ գործուած են . քանի զի “ոչ ոք վնասի եթէ ոչ յիւրմէ ո ըսած է իմաստունն” : Վատ մեզ այս տեսակարգաբարացուցումն անձնասիրութեան և միակողմանի ու թիւրնկատողութեան արդիւնք է : որ ամեն մէկու աչք վարագուրած է իւր գերանները չի տեսնելով դիմացինին շիւղը նկատելու : Քանզի եթէ ուղիղ տեսութեամբ նկատելու ըլլանք , կը տեսնենք յայտնապէս , որ յանցանքըն երկու կողման վրայ եւս հաւասարապէս կը ծանրանայ . վասն զի երկուքն ալ օրինազնաց են եւ պարտքերնին լսւ չի ճանաչելն և ուղիղ չի կատարելն յառաջ կուգան այս շափազնախառ չարիքներ :

(Ը լունակելէ)

Ե Ր Կ Ո Ւ Խ Ո Ս Գ

ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՊԱՇՏՈՆԵՒՑ ՈՒՂՂՈՒԱՃ

(Հարունակութիւն , տես թիւ 11.)

Վարդարէութիւն չեն ըսածները , Հարք , եղած կատարուած և ամենուն յայտնի եւ ամեն օրեայ իրողութիւններ են պատմածս , զօրս որչափ խօսիմ , Բ'նչ կերպիւ ալ բացատրեմ չեմ կարող այն սոսկալի և խօր-